

her i Thinget gjentaget, at Enighed om Summen neppe vil komme til at mangle. Jeg skal, da jeg ikke har ønsket at stille disse Forslag af nogen anden Grund end den, at de skulde give Anledning til Udtalelser fra de forskjellige Sider om Spørgsmaalet med Hensyn til Kommissionen og om Gave eller Laan til St. Croix, ikke opholde mig længer derved, idet jeg, naar det har gjort den Nytte, jeg alene har ønsket at faae deraf, skal vide at tage Forholdsregler, for ikke at faae Nogen til at stemme mod Noget, som han maasse i og for sig er for, men som han blot ikke ønsker at stemme for i nærværende Dieblit. Jeg har, da jeg i Udvalget sagde, at jeg vilde stille disse Forslag, tillige erklæret, at det ikke var min Hensigt dermed at lægge nogen- somhelst Hindring veien fra nogen Side, da jeg ønskede Sagen fremmet af Hensyn til de Forlegheder, som ere tilstede. Jeg skal altsaa ikke opholde mig videre derved. Jeg skal imidlertid nu tilføje et Par Ord i Anledning af Udtalelser fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds. Det ærede Medlem havde som sit Formaal dette, at frembringe funde økonomiske Forhold paa de vestindiske Der, navnlig paa St. Croix. Ja, det er jo meget priseligt; men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at saaledes have vi ikke altid baaret os ad, naar der har været Pengekrise tilstede i vort Land. Gave vi ikke da nebsat en Laan-kommission, som har Penge til Disposition for at hjælpe, hvor det syntes at være i det Offentliges Interesse, at Hjælp gaves? Det ærede Medlem sagde ogsaa, idet han sammenlignede Stillingen paa St. Croix med den Stilling, som nogle Folk, maasse ikke blot Gaardmænd, men ogsaa Husmænd paa Heden, der havde faaet Laan, kunde komme i, naar de ikke kunne enes med de Folk, der skulle arbejde med dem: Gaa fra Gaarden, min Ven, saa skule I se, at I komme ud af det; men det er Ulykken, at der i dette Tilfælde ligger noget Andet bagved end i det andet Tilfælde. Det er ikke nok at sige til disse Folk: Gaa fra Gaarden, man maa huske paa, at den, der har Gaarden eller Plantagen, har Forpligtelse til at flette Brød til dem, som sulde, naar de ikke have Arbejde. Derfor siger jeg, at det ikke er nok at henvise til, at de skulle gaa fra Gaarden. Der maa forveien være grebet ind paa en saadan Maade, at de ikke sulde og gjøre det Andet, de have gjort, om igjen (L. h. Nielsen: De have ikke Vaaben). De have Faller; de kunne ogsaa bruges. Det forekommer derfor mig, at, hvor der dog er en saa stor Bevillie fra de forskjellige Sider til at komme til Hjælp i denne Sag, og da Regjeringen anser det for en Ting, der er paatværende nødvendig, da maa der fra Regjeringens Side rækkes en Haand nu, og ikke blot dette, at den ærede Minister sagde, at en Kommission kunde ikke bruges. Pengene skulde sendes pr. Telegraf eller pr. Telegram, skulde jeg vel hellere sige, og ikke igjen en

Kommission. Maasse kunde der være en Mellemvei. Glem ved, om ikke Noget kunde blive sendt pr. Telegram, naar Regjeringen i Forveien var gaaet ind paa en Kommission, der havde en rimelig Opgave. Læg Mærke til, hvilke Opgaver det ærede andet Mindretal i Udvalget har stillet. Det har stillet meget gennemgribende Opgaver, der har været Nogen, som har tvivlet, om man kunde udføre disse ved Siden af Kolonialloven; men det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds tror, det lader sig gjøre, men han har ikke sagt sit sidste Ord i denne Sag. (Munterhed). Det ærede Medlem kan ogsaa indskrænke sine Fordringer til Kommissionens Virkefæds. Det har jeg hørt ham selv udtale tidligere. (Berg: Det ærede Medlem er ikke min Ordsfører!) Ja, ja, det var vel ikke ganske Ordene, men Meningen, Tanken, Bevillighestandtanken var der. (Berg: Det er sandt!). Jeg roser i højeste Grad det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, fordi han har kunnet borte fra mange Ting, som maasse fordunkle Andres Blik i dette Dieblit. Det skulde derfor gjøre mig ondt, om jeg var kommen til at støde det ærede Medlem ved, hvad jeg her udtalte; thi det har jeg ikke tænkt paa. Jeg skal altsaa nu kun sige dette: I saa skjæbnesvangre Dieblitte som disse for denne Koloni — Gud give, at Danmark ikke havde den, det er mit indstændige Ønske, thi det lader jo til, den ikke kan faae den Hjælp, den trænger til under de vanskelige Forhold; og hvorfor skulde man ikke ogsaa ønske, at Danmark ikke havde den længere, da der jo en Gang har været foretaget en Afstemning, hvoraf det fremgik, at Beboerne lige saa gjerne vilde under en anden Stats høihered — i saa skjæbnesvangre Dieblitte, siger jeg, kunde det være ønskeligt — men det er Noget, som ikke ligger for og ikke lader sig gjøre — om man her i Danmark vilde opfatte det som en Statspligt at varetage den offentlige Sikkerhed i Kolonien. Lad os, baade Regjering og Rigsdag, række Haanden til hinanden i denne Sag. Maasse der ad denne Vej kunde findes et Kompromis. Jeg skal i ethvert Tilfælde anbefale dette til Overveielse, idet jeg især vigtigt alleve det nu skal meddele, at naar der kommer videre Udtalelser frem, eller jeg mærker, at der ikke kommer flere Udtalelser i Anledning af mine Forslag, agter jeg efter den Hensigt med at stille Forslagene, som jeg her har forklæret, ikke at fastholde dem.

Formanden (Rrabbe): Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har Ordet for en kort Bemærkning.

Berg: Den første Del af min korte Bemærkning vil jeg lade streife en Ytring af det ærede Medlem, der nu sidst talte, idet han nemlig sagde, at det ingen Løsning er, at de nuværende Ciere gaa fra Gaardene, fordi da Arbeid-